

FIETSRUTE KUNST OP DE KAART (5,9 km)

OVERWHERE – WHEERMOLEN

OVERWHERE

- 1. Een gevel vol bloemen, Mina Wu (2008)**
Het kunstwerk is halverwege de Wagenweg te zien in het metselwerk van een aantal zijgevels van woningen. Bloemmotieven van witte bakstenen lijken op uit de vrije hand gemaakte tekeningen, geïnspireerd door Jugendstil aardewerk dat tussen 1895 en 1907 in Purmerend vervaardigd werd. Ze zijn echter getekend in een Japanse Manga stijl.

De punten 2 t/m 4 bevinden zich op het historische Kerkhof Overweerse polderdijk

- 2. In Gods hand, Wil van Blokland (2008)**
Lang was gebruikelijk om nog niet gedoopte kinderen te begraven op een afzonderlijke plek, naamloos en in ongewijde aarde. Zo ontstond de kinderheuvel. Bij de restauratie van het kerkhof aan de Overweerse polderdijk is een monument ontworpen ter nagedachtenis aan al die kinderen en het verborgen verdriet van hun ouders. Het beeld is een grote, zachte organische vorm van keramiek met een lichte holling, waarin een brokje blauw glas. Het glas staat symbool voor het nog ongevormde leven, de ruwe diamant en wordt als het ware opgetild. De holling geeft de moederlijke bescherming aan en is ook de holte van de goddelijke hand, die de beweging naar de hemel maakt.

- 3. Geen tijd voor afscheid, Co Latumahina (2010)**
Gedenkteken van cortenstaal voor degenen die in Purmerend en omgeving in het verkeer het leven lieten. Het geeft de leegte weer, die

Bekijk deze route op
www.laagholland.com
of scan de QR-code

VVV/Museumwinkel, gemeente Purmerend, Bureau Toerisme Laag
Holland, september 2023

achterblijft. Het biedt ieder, die zó een dierbare verloor de mogelijkheid een naamplaatje van het slachtoffer op de sokkel te doen aanbrengen.

4. De Veerman oordeelt niet, Godelieve Smulders (2013)

Een eerbetoon aan mensen die door zelfdoding om het leven zijn gekomen en naamloos werden begraven. Gemaakt van wilgentwijgen in brons gegoten. Veerman Charon pendelt over de rivier Styx. De rivier scheidt volgens de Griekse mythologie de bovenwereld van de levenden van de onderwereld van de doden. Charon brengt, tegen betaling dus zonder oordeel, de schimmen van de overledenen naar het dodenrijk.

5. Zonder titel, Gerard Lankelma (1978) en Koos van der Elsen (2012)

Lankelma, zoon van toenmalig voorzitter van De Tien Gemeenten, was geen professioneel kunstenaar. Zijn werk van (corten)staal is in 1991 beschadigd waarbij het bovenstuk verdween. In 2012 maakte Koos van der Elsen een nieuwe toevoeging op het "onthoofde" kunstwerk bij De Tien Gemeenten, hoek Aletta Jacobslaan/Hoornselaan.

6. Bloemen, Peer Eltink (1998)

(Corten)stalen bloemen langs de oever van de woon-/zorglocatie aan de Hoornselaan, geplaatst ter gelegenheid van de fusie van De Tien Gemeenten met De Rusthoeve

7. Lichtlijn, Jan van Munster (1995)

Een 24 meter hoge lichtmast aan de ene kant (Burg. D. Kooimanweg) van het Jan van Egmond Lyceum; een aantal korte verticaal geplaatste palen tot in de vijver aan de andere kant.

's Avonds brandt in de hoge lichtmast over bijna de gehele lengte een fel lichtgroen neonlicht. In de kleine palen lichten de koppen op. In de tussenliggende aula loopt de lichtlijn door. De hoge mast is vanuit het park te zien. Visueel koppelt dit gegeven de twee in omgeving verschillende kanten van het gebouw aan elkaar.

8. Lezende kinderen, Hetta Stadius Muller (1963/64)

Een jongen en een meisje, ruggelings tegen elkaar, beide lezend in een boek. Beton op bakstenen voetstuk voor het gebouw van het Da Vinci College langs de Hoornselaan.

9. Luisterend Oor, Annemiek van Kollenburg en Linda Meulenhoff (2009)

In dit beeld (hoek Overweerseepolderdijk/Burg. D. Kooimanweg) staat het feministisch gedachten-goed centraal. Het gegeven dat in het feminisme vooral vrouwen hun stem laten horen om hun idealen te verwezenlijken bracht de makers op de gedachte, dat je wel kunt roepen maar zonder 'luisterend oor' gebeurt er niets. De roep moet opgevangen worden. Oren vangen signalen op.

De twee oorschelpen worden gedragen door silhouetten. Het zijn de portretten van vooraanstaande feministes waar de straten in de zgn. Feministenbuurt naar vernoemd zijn. Het beeld is gemaakt van gepoedercoat metaal, perspex en elektradraad.

10. Zonder titel, Bas Maters (1986)

Metershoog kunstobject van beton op het plein van scholengemeenschap Gerrit Rietveld.

11. Dinosaurus, Hetta Stadius Muller (1965/66)

Het betonnen beeld is destijds geplaatst als kunst-/speelplastic bij de vm. Olympiaschool. De school is in 2010 afgebroken. Inmiddels staat het beeld langs de Van IJsendijkstraat ter hoogte van de Bets Frijlingschool.

WHEERMOLEN

12. De waker, de slaper en de dromer, Ruben van de Ven/Zonder fratsen (2019)

Het kunstwerk is bedoeld als zitelement en ontmoetingsplaats in de binnentuin van het appartementencomplex aan de Stekeldijk, dat bestaat uit drie gebouwen die Waker, Slaper en Dromer heten. Namen, van oudsher gebruikt voor dijklichamen langs rivieren. De kunstenaar wilde aansluiten bij het thema dijken en onszelf beschermen tegen het water. De bank is samengesteld uit beton en rvs die land en water symboliseren met daarop een bronzen beeld. De basis daarvan is een zandzak, met daarop drie gestileerde mensfiguren: de waker (staand in het midden), de slaper (zittend ernaast) en de dromer (liggend erachter). Het beeld bevindt zich precies op de scheiding van land en water.

13. Anne Frank, Jet Schepp (1998)

Anne is weergegeven als een jong meisje dat op reis gaat. Het bronzen beeld op de hoek Anne Franklaan/Hannie Schaftstraat heeft een positieve, fiere uitstraling, maar tegelijkertijd een bepaalde kwetsbaarheid.